

เทศบัญญัติ

เรื่อง

การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

พุทธศักราช ๒๕๖๑

เทศบาลตำบลเทพสถิต

อำเภอเทพสถิต

จังหวัดชัยภูมิ

หลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลเทพสถิต
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑

หลักการ

เพื่อเป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการควบคุมการเลี้ยงและปล่อยสัตว์ เพื่อมิให้ก่อให้เกิดเหตุรำคาญและป้องกันโรคติดต่อจากสัตว์สู่คนในเขตเทศบาลตำบลเทพสถิต จึงได้จัดทำเทศบัญญัติการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑

เหตุผล

ชุมชนในเขตเทศบาลตำบลเทพสถิตเป็นชุมชนที่มีขนาดใหญ่ มีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว และมีการเลี้ยงสุนัขและแมวเป็นจำนวนมาก ซึ่งในบางครั้งเจ้าของสุนัขและแมวยังไม่มีความตระหนักในเรื่องการดูแล รักษาเลี้ยงดูและการควบคุมการปล่อยสุนัขและแมว ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาสุนัขกัดทำร้ายผู้อื่นที่มีไซ้เจ้าของ หรืออาจเกิดโรคติดต่อจากสุนัขหรือแมวสู่คน เพื่อเป็นการดูแลรักษาสุขภาวะความเป็นอยู่ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเทพสถิตให้ดีขึ้น ป้องกันและแก้ไขปัญหาค่าเกี่ยวกับเหตุเดือดร้อนจากการเลี้ยงสัตว์ ควบคุมโรคระบาด มลภาวะและสภาพแวดล้อมเป็นพิษและกำหนดมาตรการในการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขและแมว จึงได้ตราเทศบัญญัติเรื่องนี้ขึ้น

เทศบัญญัติ

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เห็นเป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลเทพสถิต เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑ ขึ้นบังคับใช้

อาศัยความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลเทพสถิต และความเห็นชอบของผู้ว่าราชการจังหวัดชัยภูมิ จึงได้ตราเทศบัญญัติขึ้นไว้

ข้อ ๑ เทศบัญญัติ นี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลเทพสถิต เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเวลา ๗ วัน นับแต่วันประกาศโดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลเทพสถิต

ข้อ ๓ บรรดาเทศบัญญัติ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้กำหนดไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดแย้งกับเทศบัญญัตินี้ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ เทศบัญญัติมิให้บังคับใช้แก่

๑. การเลี้ยงและปล่อยสัตว์ของทางราชการ

๒. การเลี้ยงสัตว์ของผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ข้อ ๕ ในเทศบัญญัตินี้

“สัตว์” หมายถึง สุนัขและแมว

“การเลี้ยงสัตว์” หมายถึง การมีสัตว์ไว้ในครอบครองและดูแลเอาใจใส่บำรุงรักษาตลอดจนให้อาหารเป็นอาจฉิน

“การปล่อยสัตว์” หมายถึง การสละการครอบครองหรือปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงโดยปราศจากการควบคุม

“เจ้าของสัตว์” หมายถึง ผู้ครอบครองสัตว์ แต่ไม่รวมถึงผู้ให้อาหารสัตว์เป็นประจำ

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายถึง กรง ที่ขัง หรือที่เลี้ยงอื่นที่มีการควบคุมของเจ้าของสัตว์

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายถึง สถานที่หรือทางซึ่งไม่ใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรร่วมกันได้

“สิ่งปฏิกูล” หมายถึง อุจจาระหรือปัสสาวะและสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครกมีกลิ่นเหม็น

“สัตว์ควบคุมพิเศษ” หมายถึง

๑. สุนัขสายพันธุ์ที่ดุร้าย เช่น ร็อตไวเลอร์ (Rottweiler) พิทบูลเทอเรีย (Pitbull terrier) บูลเทอเรีย (Bullterrier) บางแก้ว โดเบอร์แมน ฟิลา อัลเซเซียน (เยอรมันเชฟเพิร์ด) มาสทิสต์ เซาเซา อสากัน มาราวิท หรือสายพันธุ์ที่ใกล้เคียงกันกับที่กล่าวมาทั้งหมด หรือลูกผสมสายพันธุ์ดังกล่าว ✓

๒. สัตว์ที่มีประวัติทำร้ายคนหรือพยายามทำร้ายคน โดยมีหลักฐานการแจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ✓

๓. สัตว์ที่มีพฤติกรรมไล่ทำร้ายคนหรือสัตว์ โดยปราศจากการยั่วยุ ✓

๔. สัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด

“การขึ้นทะเบียน” หมายถึง การนำเอกสารเกี่ยวกับสุนัขหรือแมวที่จดทะเบียนไว้แล้วแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อบันทึกรายละเอียดรูปพรรณสัณฐาน

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายถึง นายกเทศมนตรีตำบลเทศบาล

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายถึง ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัติเทศบาลตำบลเทศบาลนี้

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายถึง เจ้าพนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๖ ให้นายกเทศมนตรีตำบลเทศบาล รักษาการตามเทศบัญญัติเทศบาลตำบลเทศบาลนี้ และให้มีอำนาจออกข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง ประกาศ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัติเทศบาลตำบลเทศบาลนี้

หมวดที่ ๑

บททั่วไป

ข้อ ๗ ให้เทศบาลตำบลเทศบาล เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขและแมว ✓

ข้อ ๘ ห้ามมิให้ผู้ใดปล่อยสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะ หรือในที่อื่นใดที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนดโดยเด็ดขาด ✓

ข้อ ๙ การดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในเทศบัญญัตินี้ หากเจ้าของสุนัขและแมวไม่สามารถดำเนินการเองได้ สามารถมอบอำนาจให้บุคคลอื่นดำเนินการแทน โดยมีหนังสือมอบอำนาจมาแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ✓

หมวดที่ ๒

การจดทะเบียนสัตว์

ข้อ ๑๐ ในการจดทะเบียนสัตว์ ให้เจ้าของบ้านหรือเจ้าของสัตว์ที่ครอบครองสัตว์ ยื่นคำขอไปรับรองการจดทะเบียนและขึ้นทะเบียนสัตว์ต่อหน้าพนักงานเจ้าหน้าที่ ที่สำนักงานเทศบาลตำบลเทศบาล ภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ได้มีการครอบครองสัตว์ ✓

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่สัตว์ตายหรือได้พบสัตว์ที่ตายแล้ว เจ้าของบ้านหรือเจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องแจ้งการตายหรือพบสัตว์ที่ตายต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด ภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่สัตว์ตายหรือพบสัตว์ที่ตาย เพื่อปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

กรณีสัตว์พ้นไปจากการครอบครองของเจ้าของสัตว์ เช่น หาย ยกสัตว์ให้บุคคลอื่น เป็นต้น เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด ภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่สัตว์พ้นไปจากการครอบครอง

หมวดที่ ๓

การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

ข้อ ๑๒ ในการเลี้ยงสัตว์ ให้เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องปฏิบัติต่อไปนี้

(๑) ต้องนำสัตว์ที่มีอายุระหว่าง ๒-๔ เดือน ไปฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าเป็นครั้งแรกและต้องนำสัตว์ไปฉีดวัคซีนครั้งต่อไปตามที่กำหนดในใบรับรองการฉีดวัคซีน

(๒) จัดสถานที่เลี้ยงตามความเหมาะสมของสัตว์โดยมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีการระบายน้ำและการกำจัดสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ ทั้งนี้ตามประกาศของพนักงานเจ้าหน้าที่

กรณีเป็นสัตว์ควบคุมพิเศษจะต้องเลี้ยงในสถานที่ หรือกรงที่สัตว์ไม่สามารถเข้าถึงบุคคลภายนอกได้ และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวังโดยสามารถสังเกตเห็นได้อย่างชัดเจน

(๓) ควบคุมดูแลสัตว์ที่มีให้ก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่น

(๔) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ จัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะเป็นประจำไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสมหมักหมมจนเกิดกลิ่นเหม็น หรือแหล่งเชื้อโรคที่เป็นอันตราย

(๕) ต้องรับผิดชอบต่อความเป็นอยู่ของสัตว์ให้ดำรงชีวิตอยู่อย่างปกติ หากเจ้าของสัตว์ไม่สามารถเลี้ยงดูสัตว์ได้เป็นการชั่วคราว ต้องจัดให้มีผู้ดูแลความเป็นอยู่ของสัตว์ให้เป็นปกติ

(๖) จัดให้มีการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์ เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์

(๗) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของตน ไม่ปล่อยให้สัตว์ออกนอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ โดยปราศจากการควบคุม กรณีเป็นสัตว์ดุร้ายจะต้องเลี้ยงในสถานที่หรือกรงที่บุคคลภายนอกเข้าไปไม่ถึงตัวสัตว์ และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวังไว้อย่างชัดเจน

(๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ ๑๓ ให้เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องกำจัดสิ่งปฏิกูลอันเกิดจากสัตว์ของตนในที่หรือทางสาธารณะ

ข้อ ๑๔ เมื่อมีกรณีสงสัยหรือพบว่าสัตว์ที่ตนเลี้ยงไว้มีอาการ เช่น อากาศดูร้าย วิ่งเพ่นพ่าน กัดสิ่งที่ยางหน้า หรือเชื่องซึม ชุกตัวในที่มืด ปากอ้าลิ้นห้อยแดงคล้ำ น้ำลายไหล เดินโซเซ ตัวแข็ง ขาอ่อนเปลี้ย เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ภายใน ๒๔ ชั่วโมง

เมื่อสัตว์ซึ่งปรากฏอาการตามวรรคหนึ่ง กัดหรือทำร้ายบุคคลใด ให้เจ้าของที่เป็นผู้ครอบครองสัตว์จับสัตว์นั้นกักขังไว้เพื่อสังเกตอาการไม่น้อยกว่า ๑๐ วัน และแจ้งอาการสัตว์เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่หรือสัตวแพทย์ของสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด/อำเภอทราบ

เมื่อสัตว์ที่ปรากฏอาการตามวรรคหนึ่ง ตายหรือสงสัยจะเป็นโรค เจ้าของสัตว์ต้องแจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่หรือสัตวแพทย์ของสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด/อำเภอเพื่อตรวจหาโรคสัตว์

ข้อ ๑๕ บุคคลใดให้อาหารสัตว์เป็นประจำหรือครั้งคราวมีหน้าที่สังเกตอาการสัตว์ หากปรากฏกรณีสงสัยว่าสัตว์ดังกล่าว มีอาการตามข้อ ๑๔ วรรคหนึ่ง บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ภายใน ๒๔ ชั่วโมง

ข้อ ๑๖ เมื่อสัตว์ตาย เจ้าของสัตว์จะต้องกำจัดซากสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะเพื่อป้องกันมิให้เป็นแหล่งเพาะเชื้อโรค เพาะพันธุ์แมลงหรือพาหะนำโรคโดยวิธีที่ไม่ก่อเหตุรำคาญและไม่ให้เกิดการปนเปื้อนในแหล่งน้ำ

ข้อ ๑๗ เมื่อสัตว์ที่เลี้ยงไว้มีอาการโรคสัตว์หรือเป็นโรคสัตว์หรือถูกสัตว์ซึ่งเป็นโรคกัดหรือทำร้าย เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือสัตวแพทย์ของสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด/อำเภอ

ข้อ ๑๘ เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องอำนวยความสะดวกหรือไม่กระทำการใดอันเป็นการขัดขวางการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ และห้ามมิให้บุคคลใดขัดขวางการจับสัตว์ที่ไม่มีเจ้าของในที่สาธารณะ ทั้งนี้ให้เจ้าของสัตว์หรือบุคคลอื่นใดมีหน้าที่ให้ข้อมูลสัตว์ที่สงสัยว่าจะเป็นโรคสัตว์

ข้อ ๑๙ เมื่อมีประกาศเขตระบาดของโรคสัตว์หรือประกาศเขตโรคสัตว์ชั่วคราว ห้ามมิให้ผู้ใดเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ภายใน และ เข้า-ออก ในเขตเทศบาลตำบลเทพสถิต เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์ของสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด/สำนักงานปศุสัตว์อำเภอหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ ๒๐ ผู้ใดนำสัตว์ออกนอกสถานที่เลี้ยง ต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ควบคุมสัตว์ด้วยอุปกรณ์ที่แข็งแรงพอที่จะหยุดยั้งมิให้สัตว์ทำร้ายผู้อื่นหรือทำความเสียหายแก่สิ่งของสาธารณะหรือของผู้อื่นได้อย่างทันท่วงที

(๒) กรณีที่เป็นสัตว์ควบคุมพิเศษ ต้องสวมใส่อุปกรณ์ครอบปากและสายลากจูงที่แข็งแรงและจับสายลากจูงสัตว์ห่างจากตัวสัตว์ไม่เกิน ๕๐ เซนติเมตร

หมวดที่ ๔

อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๒๑ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลเทพสถิต ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

หมวด ๕
บทกำหนดโทษ

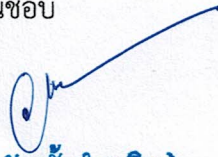
ข้อ ๒๒ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อห้ามหรือข้อควรปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน
หนึ่งพันบาท

ประกาศ ณ วันที่ 17 ก.ย. 2561

(นายสัมฤทธิ์ แทนทรัพย์)
นายกเทศมนตรีตำบลเทพสถิต

เห็นชอบ

(นายวิชัย ตั้งคำเจริญ)
นายอำเภอเทพสถิต